

[Landbrugsministeren.]

jeg har ikke i dag nogen færdig mening om, hvordan noget sådant skulle kunne finde sted.

Vedrørende jagtfondsmidlerne har jeg bedt om en indstilling fra Jagtfonden om, hvordan man tænker sig de nye midler fordelt. Men jeg tror, jeg må fastholde, at det for jagtfondsmidlerne må gælde, at de alene må tjene de jagtlige formål — men her er spørgsmålet om plantninger jo også inde i billedet.

Chr. Thomsen: Jeg vil gerne gøre et par enkelte bemærkninger i anledning af, at hr. Erik Hansen (Ålborg amt) rejste spørgsmålet om læplantning.

Jeg er helt klar over, at det i virkeligheden ligger sådan i Midt- og Vestjylland, at inden for et kort åremål skal hovedparten af de bestående ældre læhegn afløses; de er udtjente og må fornyes. Den nye fremgangsmåde, hvorefter man tager kommuner op som et samlet område og søger gennemført fælles læplantning for et større eller mindre område, kræver lange forberedelser og lange forhandlinger til mange forskellige sider. Jeg tror ikke på, at man kan gennemføre det som et stort beredskabsarbejde, som man pludselig i løbet af et par måneder eller to kan sætte ind med. Så enkelt og ligetil er det ikke. Jeg vil egentlig ikke tro, at Hedeselskabet med den nuværende kapacitet råder over mandskab til at arbejde med stort flere planer end dem, man i øjeblikket arbejder med. Men jeg kan da sige, at jeg for mit vedkommende vil være uhyre velvillig over for alt, hvad der kan ske på dette område; jeg tror bare ikke, man skal foregøgle nogen, at der pludselig kan sættes et eller andet stort plantningsarbejde i gang på dette felt. Dertil er forholdene slet ikke klarlagt.

Mads Eg Damgaard: Blot en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Kjær Rasmussen, der siger, at skovbruget nu vist ikke er så dårligt endda, og at det slet ikke trænger til en sådan støtte. Jeg vil gerne henlede det ærede medlems opmærksomhed på en artikel, der netop i dag meget bejligt stod i Jyllands-Posten, skrevet af skovrider Kjeld Ladefoged, Århus. Heri gør han rede for det danske skovbrugs situation,

og det er virkelig ikke lysteligt; kan der derfor gøres noget til hjælp, er der meget stort behov derfor.

Til spørgsmålet om, at træ ikke er faldet i pris, når det skal anvendes på byggepladsen, vil jeg sige, at det i alt fald ikke er skovejernes skyld, for dér er det faldet 20-25 pct. over en bank.

Til spørgsmålet om, at der ingen mening er i en sådan hjælp fra statens side, vil jeg gerne sige, at det jo heller ikke gerne skulle koste staten penge. Det skulle gerne gøres på en sådan måde, at det var forholdsvis risikofrit, da det kun drejer sig om garanti. Der bliver da også i lovforslaget taget meget, meget store hensyn til risikoen derved, at først skal den normale høst tilgodeses og derefter 100 m³ træ for den enkelte skovejere.

Kjær Rasmussen: Jeg har bare den korte bemærkning til hr. Mads Eg Damgaard, som jeg gerne lader mig manuducere af, at man dog i lovforslaget har sørget for, at de mindste skovejere bliver skudt ud på forhånd — jeg tænker på 100 m³-grænsen.

Kjeld Ladefogeds artikel i Jyllands-Posten vil jeg meget gerne læse. Det eneste, jeg gjorde indvending imod, var, at man ikke i bemærkningerne her havde skrevet noget om træpriserne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om bekæmpelse af enzootisk leukose hos kvæg.

(Lovforslaget (nr. 49) findes i tillæg A. sp. 769, fremsættelsen i tidenden sp. 406).

Lovforslaget sattes til forhandling.